

ESPORT SENSE HOMOFÒBIA

● **A més a més d'eradicar el racisme s'ha de dir prou al masclisme i als insults de caràcter sexual**

EUGENI VILLALBÍ

RESPONSABLE DEL PROGRAMA PER AL COL·LECTIU GAI, LESBIÀ I TRANSSEXUAL
DEL GOVERN DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Aquests dies hem vist com institucions i esportistes han dit prou i han pres una posició ferma en contra del racisme. Celebro aquesta postura, així com la decisió de **Samuel Etoó** de deixar de fer els ulls grossos i dir prou als crits i insults racistes que cada cap de setmana es donaven en alguns camps de futbol.

En el món de l'esport, però, no només es viuen casos de racisme, sinó que també es donen casos d'insults masclistes i també, massa sovint, se senten crits i insults homòfobs. Mantenir postures valentes i decidides en contra de la xenofòbia és un bon començament, però cal que anem més enllà. No poden ser vàlides afirmacions que condemnin els casos de racisme i al mateix temps es busqui comprensió i justificació per als casos de masclisme i homofòbia.

Tothom sap quins són els crits i insults que sentiríem en un estadi esportiu si aquests anessin dirigits cap a un o una esportista que, en un moment donat, no hagués amagat la seva orientació sexual. Per tant, el que ens trobem en realitat és un problema d'arrel i no només de colors de pell. Tampoc crec que sigui just generalitzar aquests insults a totes les persones seguidores de l'esport ni a totes les pràctiques esportives. Es tracta de determinats col·lectius minoritaris; però que, pel fet de no ser la majoria, no vol dir que no siguin mereixedors de la nostra atenció.

Hem de reconèixer que no s'ha trobat encara l'encaix entre esport i diversitat. L'homosexualitat continua sent un tabú dins del món de l'esport, sobretot en aquelles pràctiques esportives d'equip on es dona el contacte físic entre esportistes. Certes disciplines esportives continuen tenint un fort caràcter masclista i heterosexista que impedeix participar-hi a un gai o a una lesbiana

amb la mateixa llibertat amb què ho fa una persona que sigui heterosexual.

DAVANT D'AIXÒ tenim dues opcions. Una és quedar-se de braços plegats. L'altra és demostrar que això no és cert, que diversitat (en aquest cas sexual) i esport són perfectament compatibles. Això és precisament el que estan fent clubs esportius com Panteres Grogues. Aquesta entitat catalana treballa en això des del 1994, i des de llavors ha creat un total de dotze seccions esportives, té més de 350 socis i sòcies i és un punt de trobada de gent de diferents edats, sexes i sobretot d'orientacions sexuals, on sobre la base de la igualtat i la diversitat han construït un espai de diversitat i esport.

Justament aquest cap de setmana, a Budapest, s'ha concedit a aquesta entitat l'organització dels Eurogames, que tindran lloc a la ciutat de Barcelona l'any 2008. Serà un esdeveniment molt important per a la ciutat i per a tot Catalunya, ja que es trobaran més de 5.000 esportistes i mourà més de 30.000 persones.

Després de rebre una notícia tan positiva com aquesta, tant en l'aspecte social com en l'esportiu, econòmic i turístic, han sortit algunes veus crítiques, acusant el moviment homosexual de sectari i segregacionista. Afirmacions com aquestes no només mostren un total desconeixement de la realitat del col·lectiu, sinó que en la majoria dels casos es basen en el rebuig i l'odi a la diversitat. En contra d'aquests arguments homòfobs, els clubs esportius i els esdeveniments com els EuroGames no exclouen ningú, sinó que, ans al contrari, tenen com a objectiu crear aquells espais de convivència on tothom sumi independentment de la seva orientació sexual. En definitiva, no mostren altra cosa que la necessitat del col·lectiu homosexual de crear espais de normalitat després de tants anys de discriminació social i, fins i tot, de persecució política.

DES DEL Govern de la Generalitat de Catalunya estem convençuts que aquest esdeveniment serà una demostració de com es pot treballar en el món de l'esport sense necessitat de basar les rivalitats en la diferència ni en les fòbies. És per això que hi donem el nostre suport i emplacem totes aquelles persones a descobrir la tasca que aquests clubs esportius estan realitzant. Des del Programa per al Col·lectiu gai, lesbià i transsexual de la Generalitat de

Catalunya estem treballant, al costat de tot el moviment homosexual, per tal que això sigui una realitat. Espero i desitjo que per al 2008 aquests jocs esportius siguin una mostra més de la pluralitat de la nostra societat. Espero que tots els agents implicats (des dels governs i les institucions fins als clubs esportius i els mateixos esportistes) haguem après la lliçó i puguem ensenyar que a Catalunya, l'esport i les fòbies no són compatibles.

Espero que el 2008 ja puguem mostrar amb orgull que a Catalunya la diversitat i l'esport és el binomi perfecte.

ARTICLE PUBLICAT A EL PERIODICO DE CATALUNYA L'11 DE MARÇ DE 2006